

PINK E-NEWS

Ambasada PINK

**BËJ LËVIZJEN E DUHUR!
NGRI FLAMURIN!**

LAJME PINK

AVOKATI I POPULLIT

Mbështet kauzën LGBT

SPAHIU:

Parada GAY do i kapim në Hu!

BERISHA:

GAY PRIDE-Jemi vend i lirë

Ambasada PINK

Anëtare e ILGA-Europe

LAJME NGA BOTA

KOMBET E BASHKUARA

Flitet për të drejtat LGBT

MALI I ZI

**Mbështet personat
transgjnorë**

HISTORI

**46 VJET NË TRUPIN E
NJË MASHKULLI**

**BËJ LËVIZJEN E DUHUR!
NGRI FLAMURIN!**

17 Maj 2012 Dita Ndërkombëtare Kundër HOMOFOBISË!

Nis bashkëpunimi i ngushtë me Zyrën e Avokatit të Popullit në mbrojtje të kauzës LGBT

PINK NEWS

Ditën e sotme, 21 Mars 2012, Avokati i Popullit Z. Igli Totozani priti në zyrën e tij stafin Ambasadës PINK/LGBT Pro Shqipëri. Ky takim historik shënoi edhe nisjen e një bashkëpunimi të ngushtë midis dy institucioneve në kuadër të avancimit të të drejtave të komunitetit LGBT në Shqipëri.

Në fjalën e tij përshendetëse Z. Altin Hazizaj, Ambasador i Parë e uroi Z. Totozani për nisjen e detyrës së re, evidentoi problematikat dhe çështjet më të rëndësishme për komunitetin LGBT si dhe paraqiti Raportin Vjetor të të Drejtave të Komunitetit LGBT. Fushat, të cilat Ambasada PINK i shikon si prioritare për komunitetin të tilla si profili ligjor, shërbimet sociale, ruajtja e privatësisë, mbrojtja e të drejtave dhe mosdiskriminimi iu përcollën Avokatit të Popullit në formën e kërkesave për bashkëpunim.

Z. Igli Totozani nga ana e tij ofroi mbështetje dhe suport maksimal nga ana e Zyrës së Avokatit të Popullit për mbrojtjen dhe garantimin e të drejtave të komunitetit LGBT si dhe nisjen e menjëhershme të punës për forcimin e këtij bashkëpunimi duke caktuar objektivat e punës, fushat e bashkëpunimit dhe rezultatet që priten.

Në këtë kuadër, brenda pak ditëve, dy institucionet do të nënshkruajnë një marrëveshje bashkëpunimi e cila do të parashtrojë fushat ku do të mbahen aktivitete të përbashkëta dhe ngritjen e grupit të punës për përgatitjen e Raportit të Posaçëm të Zyrës së Avokatit të Popullit për Komunitetin LGBT is cili më pas do ti dorëzohet Parlamentit të Shqipërisë në formën e rekomandimeve.

Pas këtij takimi dy përfaqësuesit e institucioneve dolën në konferencë për shtyp ku dhe iu përgjigjën pyetjeve të shumta të gazetarëve. Në fjalën e tij Z. Totozani theksoi rëndësinë e promovimit dhe përmirësimit të të drejtave dhe nevojave të komunitetit LGBT në Shqipëri edhe nëpërmjet bashkëpunimit me organizatat e shoqërisë civile. Ai vuri theksin tek lufta kundër keqtrajtimeve dhe diskriminimit, fjalorit të papërshtatshëm etj.

Ndërsa në fjalën e tij, Z. Hazizaj falenderoi publikisht Zyrën e Avokatit të Popullit për këtë bashkëpunim dhe anonçoi zyrtarisht nisjen e punës për aktivitetet që do të organizohen në datën 17 Maj me rastin e Ditës Ndërkombëtare kundër Homofobisë. Ambasada PINK dëshiron të shprehë mirënjohje për angazhimin e Zyrës së Avokatit të Popullit në mbrojtjen dhe avancimin e të drejtave të komunitetit LGBT dhe ka besim të plotë se ky institucion i rëndësishëm do të japë kontributin e duhur në avancimin dhe forcimin e të drejtave të komunitetit LGBT në Shqipëri.

Altin Hazizaj dhe Igli Totozani gjatë konferencës për shtyp

Stafi i PINK dhe Avokati i Popullit

Zv/ministri i Mbrojtjes, Ekrem Spahiu: Parada gay në Tiranë? Do i kapim në hu

Një zyrtar i qeverisë Berisha tha se nëse do bëhet një paradë gay në Tiranë, ata do i kapin në hu. Drejtuesi i Partisë Lëvizja e Legalitetit ka folur për GSH. “Ne jemi parti konservatore shqiptare, vlerësojmë trashëgiminë shqiptare si vlera të rëndësishme për një komb. Unë nuk kam ndonjë koment tjetër, vetëm t’i kap në hu ato. Hu është një djalë dialektore, por besoj se kuptohet, ose thënë ndryshe shkop gome,” tha Spahiu.

Parada gay, Berisha: Nuk e ndalojmë, jemi vend i lirë

TIRANË- Kryeministri Berisha gjatë mbledhjes së sotme të grupit parlamentar, ka reaguar edhe në lidhje me kërkesën e Ambasadës "Pink", për të organizuar në 17 Maj në Tiranë një aktivitet me rastin e ditës botërore kundër homofobisë.

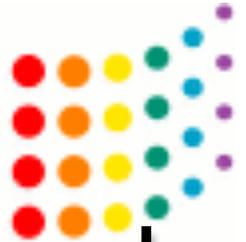
Sipas kryeministrit Berisha, Shqipëria është një vend i lirë dhe nuk pengon asnjë manifestim, i çdo lloji qoftë ai.

“Shqipëria është vend i lirë, nuk mund të mendojë kush se ne do kufizojmë manifestimet, demonstratat, ky është kusht i lirisë. Ne kemi miratuar një ligj dhe ai ka qënë i domosdoshëm. Është e vërtetë që pakicat në plane të ndryshme kanë nevojë për një mbrojtje ligjore”, tha kryeministri.

Ai u ndal të komentojë edhe deklaratat e kryetarit të partisë Lëvizja e Legalitetit, njëkohësisht zv/ministër i mbrojtjes Ekrem Spahia, i cili gjatë një interviste për Gazeta Shqiptare, ka thënë se partia që ai përfaqëson vlerëson vlerat e shqiptarëve si komb dhe e vetmja deklaratë që ka për këtë komunitet është "ti kap në hu".

Sipas Berishës, deklarata e Spahias nuk është aspak mbretërore. Ai tha se asnjë parti shqiptare nuk ka platformë të sajën dajakun. “Aspak përgjigje mbretërore, reagimi i Ekrem Spahias. Se dhe vetë janë parti e tolerancës dhe e kanë faktuar këtë. Ka qënë një teprim ajo e tija, nuk mund të bëhet fjalë që njerëzit të mos shprehim vetëveten. Orientimi i ndryshëm seksual është i lashtë sa vetë lashtësia, ekziston për hir të së vërtetës pavarësisht bindjeve fetare. Tirana është qyteti i tolerancës, vendi është vend i lirisë të garantuara, ky është qëllimi ynë. Asnjë parti nuk ka dajakun platoformë”, komentoi ai më tej.

Ndërkohë që ditë më parë, organizatat që mbrojnë të drejtat e komunitetit LGBT në Shqipëri i kanë kërkuar kryeministrit të vendit shkarkimin e zv.ministrit të mbrojtjes Ekrem Spahia, pas deklaratës që ai ka bërë në lidhje me zhvillimin e paradës së gay-ve në datë 17 maj.

Ambasada PINK/LGBT Pro bëhet anëtare e ILGA-Europe

Duke nisur nga data, 26 Shkurt 2012, Ambasada PINK/LGBT Pro u bë anëtare me të drejta të plota e ILGA (International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association) i cili është grupimi më i madh në botë që punon për promovimin e të drejtave dhe interesave të personave lesbike, gay, biseksuale dhe transgjinerë në të gjithë botën.

Për shkak të organizimit të saj në nivel kontinental, që nga momenti i pranimit, Ambasada PINK/LGBT Pro bëhet automatikisht pjesë e ILGA-Europe e cila i adreson çështjet LGBT në nivel kontinental dhe në bashkëpunim dhe koordinim të ngushtë me institucione të rëndësishme të kontinentit të tilla si Bashkimi Europian. Gjithashtu, ILGA-Europe gëzon status konsultativ pranë Këshillit Ekonomik dhe Social pranë Kombeve të Bashkuara (ECOSOC) dhe status si organizatë pjesëmarrëse pranë Këshillit të Europës.

Vetëm në Europë, organizata ka një anëtarësi prej më shumë se 300 organizatash dhe në këtë kuptim Ambasada PINK bëhet e para organizatë shqiptare e cila i bashkohet familjes së madhe të organizatave LGBT në të gjithë kontinentin.

Një ndër aktivitetet më të rëndësishme të ILGA Europe është konferenca vjetore, e organizuar në një nga kryeqytetet e organizatave anëtare. Konferenca e fundit e organizuar në Torino, e gjeti edhe Ambasadën PINK të pranishme, duke përfituar kështu nga ekspertiza, aktivitetet dhe informacionet frutdhënëse.

Ambasada PINK/LGBT Pro Shqipëri dëshiron të shprehë kënaqësinë dhe krenarinë e saj për këtë arritje duke besuar se kjo do të kontribuojë në fuqizimin e kapaciteteve të punës së saj të cilat do të ndikojnë edhe në arritjen e objektivave për fuqizimin e komunitetit LGBT në Shqipëri.

Ambasada PINK zhvillon leksionin e rradhës pranë Fakultetit të Shkencave Sociale

Ditën e Shtunë, 25 Shkurt 2012, stafi i Ambasadës PINK ishte në klasën e vitit të tretë, dega Punë Sociale, part-time, pranë Fakultetit të Shkencave Sociale të Universitetit të Tiranës përballë mbi 50 studentëve në një leksion mbi institucionin dhe çështjet e komunitetit LGBT në Shqipëri.

Me ftesë të profesorëve Edmond Dragoti dhe Artur Xhaxhiu, dy përfaqësuesit e Ambasadës PINK prezantuan historikun e komunitetit LGBT në Shqipëri dhe botë, konceptet LGBT, paragjykimet dhe faktet mbi komunitetin dhe problematikat e tij në shoqërinë shqiptare. Më pas, leksioni vazhoi me një seancë të gjatë pyetje-përgjigje dhe debatesh mes studentëve.

Një nga sfidat e para të këtij leksioni të pazakontë, ishte vetë përbërja e grupit të studentëve. Ndryshe nga klasat e mëparshme me të cilat ishte përballur stafi i PINK, këtë herë studentët, vinin nga grup-mosha shumë të ndryshme. Klasa kishte vajza dhe djem të grupmoshave 20-25 vjeç por kishte edhe persona më të rritur. Mjaft prej studentëve ishin edhe prindër dhe grupet më të rritura në klasë i përkisnin grup-moshës 30-40 vjeç.

Pas prezantimit të detajuar të aktiviteteve, çështjeve dhe problematikave të komunitetit LGBT, nisi seanca pyetje-përgjigje të cilën studentët e shfrytëzuan për të ngritur shqetësimet, opinionet dhe këndvështrimet e tyre. Pyetjet e tyre kishin lidhje sa me çështjet e seksualitetit po aq edhe me impaktin e tyre social, sidomos tek më të vegjlit e shoqërisë, fëmijët.

Pyetja e një studenti ishte nëse ka dashuri mes personave LGBT apo është thjesht “çështje qejfi”. Një pyetje tjetër ishte nëse homoseksualiteti ishte i lindur apo i fituar etj. Por, përveç këtyre pyetjeve, të cilat mund të jenë legjitime për tu bërë në kontekstin tonë social,

shumë studentë tregonin shqetësim dhe mosaprovim për fenomene të tilla si çiftet gay, martesat, adoptimi ose sjellja në jetë e fëmijëve nga një çift homoseksual. Të shprehura në formë pyetjesh apo komentesh, për mjaft nga këta studentë paradigma e familjës tradicionale burrë-grua përbënte thelbin e shoqërisë dhe për këtë arsye ata nuk e kuptonin produktivitetin, vlerën dhe qëllimet e ekzistencës së një çifti homoseksual.

Në dialogun e tyre me studentët, Ambasada PINK vuri theksin tek informacionet, dijet dhe faktet e shumta nga fusha shkencore si psikologjia, sociologjia, mjekësia e të tjerë, për të konfirmuar përpara tyre faktin se të jesh person nga komuniteti LGBT nuk do të thotë të mos dish apo të mos kesh mundësi të dashurosh, të hysh në një lidhje romantike me persona të të njëjtit seks dhe pse jo të sjellësh në jetë dhe të rritësh fëmijë të shëndetshëm.

Gjithsesi, përballë këtyre shpjegimeve, për të cilat duket se auditori nuk kishte kundërshtime, ajo që evidentonin disa studentë ishte “padukshmëria” e personave LGBT në Shqipëri dhe për pasojë pa-aftësia e pjesës tjetër të shoqërisë për të dialoguar me ta dhe për ti pranuar.

Komenti i një studenteje, ndër të tjera, ishte se shoqëria jonë i asocion personat e LGBT me paragjyime të forta të cilat ne duhet ti braktisim.

Fundi i leksionit ishte pikërisht nisja e debateve miqësore mes grupeve të ndryshme në klasë të cilët diskutonin pro apo kundër kësaj çështje. Në përmbyllje të tij, mesazhi i stafit të Ambasadës PINK ishte që shoqëria shqiptare duhet të fillojë të reflektojë mbi minoritetet, të çfarëdo lloji qofshin ato dhe të kultivojë brenda gjirit të saj tolerancën, mirëkuptimin dhe diversitetin.

Raporti i Këshillit të Europës tregon gjendjen e vështirë të komunitetit **LGBT** në kontinent dhe Shqipëri

Nëse marrim parasysh progresin e këtyre katër viteve të fundit në fushën e të drejtave të komunitetit LGBT në Shqipëri, mund të themi, se edhe pse me përmirësime situata mbetet ende dramatike. Sot ka një përfaqësi përmes organizatash që punojnë për këto të drejta, ekziston ligji anti-diskriminim që ofron mbrojtje për minoritetet seksuale, mediat flasin më hapur për këtë çështje etj por ka ende shumë për të bërë.

Ku e marrim në konsideratë situatën e komunitetit LGBT në raport me studimin e jashtëzakonshëm të vitit 2010 nga Këshilli i Europës, që përfshin 47 vende anëtare, situata është shumë larg pozitive. Përkundrazi, me përjashtim të disa zhvillimeve, Shqipëria ka probleme serioze në të gjitha fushat e mbuluara nga ky raport. Më konkretisht, fushat e mbuluar janë: sjelljet dhe perceptimet e shoqërisë dhe institucioneve ndaj komunitetit LGBT, standartet ligjore dhe implementimi i tyre, mbrojtja ligjore dhe policore, liria e mbledhjes, shoqërimit dhe shprehjes, e drejta e një jete private dhe e familjes, aksesin në kujdesin shëndetësor, gjendja me arsimin dhe punësimin si dhe implementimi i projekteve kërkimore dhe studimore.

Problemi i parë në raport me fushat e sipërpërmendura, është se Shqipëria nuk disponon të dhëna për situatën e komunitetit LGBT në shkollë, mjedisin e punës dhe atë shoqëror. Në vendin tonë perceptimet për

këtë komunitet njihen vetëm në formën e diskutimeve të lira por nuk ka asnjë studim të mirëfilltë që të studiojë situatën LGBT në raport me fushat e mësipërme. Ndërkohë, teksa lexon raportin, kupton se Shqipëria, në fakt, përveç ligjit anti-diskriminim, nuk ofron asnjë lloj mbrojtje tjetër për komunitetin LGBT, qoftë kjo në arsim, punë, shëndetësi, administratë, gjykata, politikë etj.

Nëse marrim në konsideratë vizibilitetin e komunitetit LGBT, mund të thuhet se ai është jashtëzakonisht i ulët. Ndërkohë që në shoqërinë shqiptare çiftet heteroseksuale mund të shfaqen lirshëm në publik dhe shoqëri, personat LGBT, de-fakto nuk e gëzojnë këtë liri. Vëzhgime të shumta nëpër Europë, tregojnë se shoqëria nuk dëshiron që personat LGBT të jenë të dukshëm në shoqëri, pra si çifte që mund të puthen, përqafohen apo kapen për dore në mjedise publike. Kjo kërkesë e rreptë për të qenë të padukshëm shkon në kahun e kundërt për personat transgjnorë, të cilët për shkak të pamundësisë për të ruajtur privatësinë e tyre, vuajnë një vizibilitet që shpesh i dëmton në mënyrë dramatike.

Media, edhe pse është një nga promotorët kryesorë të kauzës LGBT në Shqipëri, shpesh, pa dashje bëhet promovues i stereotipeve, homofobisë dhe fjalimeve të urrejtjes. Në vendin tonë, situata me mediat është përmirësuar mjaft në vitet e fundit, por redaksitë kanë nevojë të implementojnë një politikë më etike në raport me çështjen LGBT

dhe më shumë të bazuar në kërkime dhe respekt të të drejtave të njeriut. Shqipëria nuk ofron mbrojtje për personat LGBT nga fjalimet dhe nxitja e urrejtjes.

Në fushën e mbrojtjes nga diskriminimi në bazë të orientimit seksual, Shqipëria ka bërë përmirësime të ndjeshme, falë edhe ligjit për mbrojtjen nga diskriminimi. Por në këtë fushë, mbeten ende sfida, implementimi dhe njohja e ligjit nga institucionet dhe aktivitetet private, njohja dhe vënia në jetë e privilegjeve që ofron ky ligj nga komuniteti LGBT. Kjo e fundit, në rastin e Shqipërisë, mund ti dedikohet mungesës së besimit që komuniteti mund të ketë ndaj institucioneve që ofrojnë mbrojtje. Në Shqipëri nuk ka ende një *equality body*, (forum ose institucion i pavarur i cili vëzhgon, studion, raporton dhe mbron grupet e marginalizuara nga diskriminimi). Shqipëria, ka ende nevojë të përgatisë një plan kombëtar veprimi që do të ofronte mbrojtje për komunitetin LGBT në të gjitha fushat dhe nivelet.

Raporti i Këshillit të Europës tregon se personat LGBT vuajnë nga dhuna dhe abuzimet në të gjitha shtetet anëtare përfshi këtu edhe Shqipërinë. Kjo dhunë, e cila mund të jetë verbale dhe fizike i dedikohet mos pranimit të identitetit seksual të personave LGBT e cila në raste ekstreme shoqërohet me të ashtu-quajtura krime urrejtje. Shqipëria, nuk ofron mbrojtje ligjore për personat LGBT nga krimet e urrejtjes. Gjithashtu, sipas studimit, sa më i madh të jetë vizibiliteti i komunitetit në shoqëri aq më të mëdha janë gjasat që ai të vuajë agresion. Në Shqipëri kjo vërtetohet nga komuniteti transjnor të cilët vuajnë prej vitesh dhunë nga qytetarë të ndryshëm dhe përfaqësues të institucioneve.

Sipas raportit, komunitetet LGBT në Europë vuajnë nga dhuna në familje. Në Shqipëri nuk ka ende të dhëna të sakta mbi këtë fenomen, por dëshimtë e komunitetit LGBT pranë Ambasadës PINK tregojnë se ky mjedis është një nga më të dhunshmit dhe gjasat janë që ky fenomen të vazhdojë të mbetet i paraportuar.

Shqipëria, nuk mbledh ende të dhëna për dhunën në raport me orientimin seksual dhe ky mbetet një problem.

Edhe pse e drejta e personave LGBT për tu mbledhur dhe shprehur është e garantuar me ligj në pjesën më të madhe të shteteve anëtare, faktet tregojnë se komuniteti LGBT mund të përballlet me mohimin dhe refuzimin e këtyre të drejtave nga shoqëria dhe institucionet. Në këtë kuptim, komuniteti LGBT në Shqipëri vazhdon të mos ketë asnjë eksperiencë, duke qenë se ndër vite ka vuajtur padukshmërinë.

Përsa i takon standarteve ligjore, Shqipëria ka ende shumë punë për të bërë. Në vendin tonë nuk garantohet e drejta për të ndryshuar gjininë ligjërisht dhe nuk ka asnjë ligj apo paragraf që të njohë ekzistencën e këtij grupi social. Nëse disa shtete europiane kanë bërë hapa pozitivë në njohjen dhe garantimin e të drejtës për tu martuar personave të të njëjtit seks, Shqipëria nuk e ofron ende këtë të drejtë ashtu siç nuk ofron dhe garanton as të drejtën e bashkëjetesës apo partneritetit civil.

Shqipëria nuk e njeh të drejtën e personave transjnorë për tu martuar me emrin dhe gjininë e përzgjedhur prej tyre. Në vendin tonë nuk është bërë asnjë kërkim për të njohur perceptimin e shoqërisë mbi këtë të drejtë.

Nëse marrim në konsideratë trendet lokale mbi këtë çështje, rezulton se në pjesën më të madhe të vendeve ballkanike mbi 70 deri 80% e shoqërisë janë kundër martesave të personave të të njëjtit seks. Këto kufizime ligjore, ndikojnë në jetën e personave LGBT duke kufizuar të drejtën e tyre për të trashëguar pronën dhe fëmijët e të dashurve të tyre, për të patur akses në shërbime që ofrohen ekskluzivisht për familjet, për të lëvizur dhe punuar etj.

Adoptimi është një e drejtë që në Shqipëri i njihet çdo qytetari dhe çdo familje, por nuk ka asnjë të dhënë se çfarë do të ndodhte nëse ky adoptim do të kërkohej nga një çift homoseksual ose nëse personi që kërkon të adoptojë do të deklaronte orientimin e tij/saj seksual.

E drejta për kujdes shëndetësor, arsimim dhe punësim i ofrohet dhe garantohet çdo qytetari shqiptar, por vendi ynë, ashtu si shumë vende të tjera anëtare të Këshillit të Europës duhet të bëjnë përmirësime në legjislacion për të siguruar dhe garantuar standarte sa më të larta të kujdesit shëndetësor pa asnjë lloj diskriminimi në raport me orientimin seksual dhe identitetin gjinor. Studimet e vendeve të ndryshme tregojnë se mjaft stafe mjekësore dhe spitalore, vazhdojnë ta trajtojnë homoseksualitetin si një sëmundje mendore dhe ushtrojnë trajtim të diferencuar ndaj personave LGBT që pranojnë haptaz orientimin e tyre seksual. Studimet tregojnë gjithashtu, se personat LGBT kanë shanse të kenë më shumë probleme shëndetësore se sa pjesa tjetër e shoqërisë duke theksuar këtu problemet me depresionin dhe shqetësimet emocionale të shkaktuara nga izolimi shoqëror. Shifrat e vetëvrasjeve të personave LGBT nëpër Europë tregojnë se ky trend është më i lartë brenda këtij grupi sesa personave heteroseksualë. Stafet mjekësore, përfshi edhe ato të Shqipërisë kanë nevojë për shumë trajnime në këtë fushë. Besimi i komunitetit LGBT ndaj shërbimeve mjekësore mbetet shumë i ulët në Shqipëri.

Kjo vërtetohet edhe nga rasti i vitit 2006 kur një grup transgjinjorësh të arrestuar në Tiranë u diskredituan publikisht përmes mediave duke publikuar fotot e tyre dhe rezultatet e analizave mjekësore që tregonin se disa prej tyre ishin të infektuar me virusin HIV.

E drejta e arsimimit është e garantuar në Shqipëri për të gjithë qytetarët, por e drejta për të dhënë informacion dhe edukim mbi çështje të orientimit seksual dhe identitetit gjinor mbetet e pa garantuar. Kurikulat e shkollave shqiptare nuk kanë ende asnjë të dhënë mbi këto çështje ndërkohë që struktura e tyre mbetet thellësisht heteronormative dhe përjashtuese për personat LGBT. Shkollat, mbeten në pjesën më të madhe të vendeve anëtare mjedisi ku personat LGBT vuajnë bulizmin, dhunën, përjashtimin dhe diskriminimin. Në Shqipëri nuk ka asnjë studim të mirëfilltë mbi këtë fakt, ndërkohë që trendet ballkanike tregojnë për një situatë shumë të keqe.

Diskriminimi në mjedisin e punës mbetet ende i panjohur në Shqipëri, ndërkohë që dëshmitë nga komuniteti tregojnë se niveli i homofobisë mbetet shumë i lartë. Studimet nga vende të ndryshme të Europës tregojnë se personat LGBT që pranojnë haptaz identitetin e tyre përballë kolegëve vuajnë diskriminimin në një formë ose tjetër.

Gjithë sa më sipër, tregon për domosdoshmërinë e implementimit të strategjive monitoruese dhe vëzhguese për të kuptuar se cilat janë format dhe nivelet e diskriminimit në Shqipëri. Gjithashtu ky raport tregon se vendi ynë ka ende shumë punë për të bërë në këtë sektor dhe se ligji për mbrojtjen nga diskriminimi, edhe pse një fillim shumë i mbarë, mbetet maja e ajsbergut në raport me mbrojtjen dhe garantimin e të drejtave të komunitetit LGBT në vend.

Zhvillohet debati historik për të drejtat LGBT në Kombet e Bashkuara

LAJME NGA BOTA

Nis rruga e gjatë e ndryshimit

Në datën 7 Mars është mbajtur në Gjenevë të Zvicrës debati i parë ndër-qeveritar i Këshillit të të Drejtave të Njeriut të Kombeve të Bashkuara mbi diskriminimin e bazuar në orientimin seksual dhe identitetin gjinor. Ky moment historik, tregon se shtetet anëtare duhet të ndërmarin hapa seriozë për të adresuar abuzimet e kryera ndaj personave lezbike, gei, biseksuale dhe transgjimore në të gjithë botën.

Në nisje të diskutimit, Shtetet Anëtare të Organizatës së Bashkëpunimit Islamik (OIC) dolën nga salla në mënyrë demonstrative. Përpara largimit të grupit, Pakistani bëri publike një deklaratë të organizatës duke dënuar diskutimin dhe duke deklaruar se “homoseksualiteti mund të hapë rrugën për pedofilinë dhe incestin”. Gjatë diskutimit, deklarata e Pakistanit miratohej në zë edhe nga shtete të ndryshme të Afrikës, grupit të vendeve arabe dhe Federata Ruse.

“Shtetet mund të vendosin të dalin nga kjo dhomë, por ata kurrë nuk mund të largohen nga përgjegjësia për të mbrojtur qytetarët e tyre nga diskriminimi dhe dhuna” tha Linda Bauman nga ILGA në një deklaratë zyrtare të mbështetur nga mbi 90 vende dhe 284 organizata jo-qeveritare, duke përfshirë edhe Ambasadën PINK.

Fatmirësisht, ky moment i vështirë i krijuar nga Organizata Islamike nuk e dëmtoi debatin i cili vazhdoi me sukses dhe dërgoi mesazhin e fortë se të drejtat e personave LGBT

nuk janë të drejta speciale por të drejta bazë dhe universale të cilat i takojnë çdo qenieje njerëzore.

Ekspertët ndërkombëtarë nga Pakistani, Suedia dhe Shtetet e Bashkuara të Amerikës si edhe Irina Karla Baçi, zv. presidente e Këshillit Kombëtar për personat LGBT në Brazil mundën të prezantojnë gjetjet e tyre përmes shembujve të shumtë dhe të demontrojnë dhunën dhe diskriminimin e vuajtur nga personat LGBT në të gjithë botën.

Diskutimi i djeshëm ishte një themel i fortë për rritjen e angazhimit të personave LGBT dhe mbrojtjen e tyre kudo në botë. Gjatë këtij dialogu, Komisioneri i Kombeve të Bashkuara për të Drejtat e Njeriut, Navi Pillay, deklaroi se studimi i kryer nga zyra e saj mbi mbrojtjen e të drejtave të personave LGBT mbështetet në 2 dekada jurisprudence dhe materialesh të të drejtave të njeriut të cillat tregojnë për tendencën mbarëbotërore të dhunës ndaj personave LGBT në të gjithë botën. Kjo dhunë përfshin vrasje, sulme dhe dhunë seksuale. Ajo kërkoi nga shtetet e të gjithë botës, të përmirësojnë përgjigjen e tyre ndaj dhunës homofobike si dhe të ndryshojnë legjislacionet që penalizojnë homoseksualitetin. Aktualisht, 76 shtete i ndalojnë me ligj marrëdhëniet seksuale mes personave të të njëjtës gjini. Raporti thekson gjithashtu problemet në pa-aftësinë e shteteve për t’u ofruar njerëzve azil për shkak të orientimit seksual apo identitetit gjinor.

Ka mbërritur momenti që Shtetet Anëtare të ndjekin hapat e Afrikës së Jugut dhe Brazilit, të cilat mundësuan financiarisht organizimin e këtij paneli, dhe të implementojnë rekomandimet e Komisionerit të Lartë. Ky panel ishte paraprirë nga raporti i parë mbi ligjet diskriminuese dhe aktet e dhunës të kryera ndal njerëzve bazuar në orientimin e tyre seksual dhe identitetin gjinor i bërë publik nga Komisioneri i Lartë për të Drejtat e Njeriut në Dhjetor 2011.

Ky raport, i cili iu dorëzua Këshillit të të Drejtave të Njeriut pas rezolutës 17/19 dhe i adoptuar në 17 Qershor 2011 është i një rëndësie të jashtëzakonshme duke qenë së është i pari dokument i Kombeve të Bashkuara që jep shembuj konkretë mbi dhunën dhe diskriminimin për shkak të orientimit seksual dhe identitetit gjinor.

Shteti Malazez rrit mbështetjen për personat transgjnorë dhe nis financimin e procedurave të ricaktimit gjinor.

Në shtetin fqinj të Malit të Zi, prej ditës së sotme kanë hyrë në fuqi amendamente të reja të cilat përfshijnë terapi për ricaktimin e gjinisë, një procedurë mjekësore e cila ndihmon për të konfirmuar gjininë e personave transgjnorë.

Ky ndryshim specifik në ligj përfaqëson një shembull konkret për përpjekjet e qeverisë malazeze në fushat e të drejtave të njeriut dhe barazisë politike.

Deri tani, procedurat e ricaktimit të gjinisë nuk mbulohehin nga sistemi shëndetësor universal. Ndryshimet në ligj mundësojnë që shërbimi mjekësor të mbulojë 80% të procesit të ricaktimit gjinor i cili mbulon tre hapa; psikoterapi, terapi hormonale dhe procedura mjekësore të përcaktimit gjinor që përfshijnë edhe ndryshimin e organeve gjenitale. Pritet që Ministria e Shëndetësisë e Malit të Zi të punojë me organizatat LGBT për të identifikuar më mirë kriteret që përcaktojnë edhe procedurat mjekësore.

Dhënia e shërbimeve të papërshtatshme ose të gabuara për personat transgjnorë mund të ketë efekte drastike në mirëqënien psikologjike, funksionimin e përgjithshëm të këtij ndryshimi në jetën sociale, depresion i rëndë, dhe në raste ekstreme përpjekje për vetvrasje.

Parlamenti i Këshillit të Europës ka kërkuar prej kohësh nga shtetet anëtare që të sigurojnë aksesin e përshtatshëm në trajtimet e duhura mjekësore për personat transgjnorë përmes politikave mjekësore të shtetit.

Mali i Zi ka bërë përpjekje të dukshme për të takon të drejtave të personave transgjnorë në një periudhë mjaft të shkurtër kohore që kalon edhe standartet e vendeve shumë të zhvilluara dhe me një trashëgimi të pasur ligjore dhe demokratike.

"46 vjet në trupin e një mashkulli..."

Nga:
Enida Bogdani

LGBT STORY

Më 17 mars një qytetar shqiptar merr guximin të dalë përpara gjithë vendit në një televizion dhe të shprehë hapur dëshirën e tij për të jetuar jetën si e ndjen ai. Qytetari 46 vjeçar, pas një jete i martuar dhe me një vajzë, thotë se ndjehet vetvetja po të ishte grua.

Mbas përfundimit të emisionit Arti vjen në zyrat e Ambasadës PINK, i adresuar nga një nga vullnetaret e ambasadës, e cila ishte psikologe në emision. "Ditën që unë do jetoj si femër do jetë dita e parë e jetës sime...". Arti (kështu preferonte ta quanim) ka filluar të informohet për grupimin ku ai bën pjesë-transgjisorët, ose gërma T e LGBT. Ai kërkonte informacione mbi punën e organizatës, përfaqësinë e tij në këtë organizatë, si dhe se si mund të kontribuonte ai.

Historia e Artit tregon për një femër të ngecur në trupin e një burri, që ka jetuar gjithë jetën e tij në bazë të normave dominuese kulturore. Për të ka qënë një luftë e përditshme- "kam që 4 vjeç që i kam këto ndjenja, po skam..."-shfajësohet dhe shpjegohet në të njëjtën kohë. "Unë kam bërë sondazhe të vogla me të njohurit e mi, dhe kur e kanë marr vesh për mua asnjë nuk më ka hedhur poshtë"-shprehet ai. Arti-pranon t'i drejtohem me ai, sepse nuk ndjehet i denjë për t'ju drejtuar ende me ajo, si femër. Ai kërkon të bëjë një tranzicion shoqëror, ku ai, ose më mirë ajo të jetë i lumtur duke u ndjerë rehat me veten e vet.

Ndërkohë që dëgjonim rrëfimin e tij, reflektuam mbi sa punë kemi akoma përpara dhe se sa paragjykime duhet ende të thyejmë. Sepse Arti nuk kërkon të largohet nga qyteti i tij i vogël, nuk kërkon të largohet nga Shqipëria, e do vajzën e tij me gjithë shpirt. Jeta e tij do jetë njësoj, por do jetë jeta e SAJ.

Arti beson se në shoqërinë shqiptare ka vend për të, se po ta tregojë historinë e vet njerëzit do kuptojnë, se ai nuk po bën asgjë të keqe, thjesht po jeton jetën e tij. Dhe Ambasada PINK bashkangjitet me mesazhin që Arti kërkon të dërgojë, për të gjithë ata transgjisorë shqiptarë që jetojnë ende brenda vetvetes- KËTU KA VEND DHE PËR JU.

Arti na fali guxim dhe vendosmëri për të vazhduar punën tonë dhe për të ndërtuar një shoqëri gjithëpërfshirëse, një shoqëri ku diversiteti është i pranuar. Këtë rradhë nuk po e tregojmë të plotë historinë e Artit, se kur të jetë gati do ta shkruajë vetë historinë e vet. Ambasada PINK do mbështesë Artin në misionin e tij për të jetuar jetën për vete dhe jo për botën, duke lobuar, advokuar dhe biseduar dhe me organizata të tjera që punojnë për komunitetin transgjisor. Rasti i Artit vjen në një moment kur Ambasada PINK po punon për të ngritur një grup përfaqësie brenda komunitetit transgjisor, për të trajtuar më praktikisht problematikat e tyre të ndryshme dhe shpesh herë më të komplikuar se sa ato të komunitetit LGBT.

Jeta e një homoseksuali në Libinë e çliruar nga Gadafi

Intervista me një aktivist të lëvizjes LGBT tregon për jetën e homoseksualeve pas revolucionit në Libi.

**Nga:
Dan Littauer
LGBT STORY**

Sot ka shpresë në shoqërinë libiane pas revolucionit, sidomos për personat LGBT, por të gjithë pranojnë faktin se progresi mund të jetë i ngadaltë. Në një diskutim me Khaleed, një aktivist libian, mësojmë më tepër për jetën e homoseksualeve pas rënies së rregjimit të Gadafit.

Pas rënies së Gadafit nga pushteti, Khaleed, ashtu si shumë libianë të tjerë, ka shumë shpresa por edhe shqetësime për të ardhmen. Vendi i tij, shoqëria dhe kulturat e shumta do duhet të ndërtojnë një identitet të ri i cili deri para pak kohësh ishte lidhur ngushtësisht me Gadafin dhe familjen e tij.

Khaleed, ashtu si shumë libianë të tjerë shpreson se duke shfrytëzuar burimet e shumta të gazit dhe naftës, libianët do mund të riparojnë dëmet e luftës shtatë mujore dhe të nisin punën drejt një zhvillimi të shpejtë ekonomik.

Por është e qartë se ky nuk do të jetë një udhëtim i lehtë. Shumë nga ato grupe militantësh që kontribuan në rrëzimin e Gadafit, refuzojnë të dorëzojnë armët, kanë plan të ruajnë autonominë e fituar dhe të influencojnë vendimet e ardhshme politike, si “ruajtës të revolucionit”. Raportet tregojnë se në total këto grupe milicish janë rreth 250.000 vetë.

Ky është një nga problemet kryesore të Libisë së sotme dhe i qeverisë së saj të tranzicionit. Khaleed dakordohet se ky problem pasohet nga çështje si ngritja e shoqërisë civile, ligjit dhe rendit dhe stabilizimi i ekonomisë.

Khaleed jeton në Libinë lindore, shumë larg kryeqytetit Tripoli, në një zonë e dominuar nga rezistenca që në ditët e para. Për rrjedhojë zona është më e qëndrueshme dhe më e mbrojtur prej luftës civile. Në zona të tjera, vrasjet dhe dhuna kanë shkaktuar tmerre mes qytetarëve. Shumë raportime flasin për përdhunime në grup nga ushtarët e Gadafit si ndaj femrave ashtu edhe meshkujve.

Gjatë revolucionit, Khaleed tregon se mediat kanë raportuar shumë histori skandaloze mbi familjen e Gadafit. E para, ka të bëjë me urinë e pashtershme të Gadafit për seks, si me meshkuj ashtu edhe femra dhe përdorimi i përhershëm i Viagrës. Së dyti, në shtëpinë e Al-Saadi't, një nga djemtë e Gaddafit, u gjetën filma porno me tematikë gay.

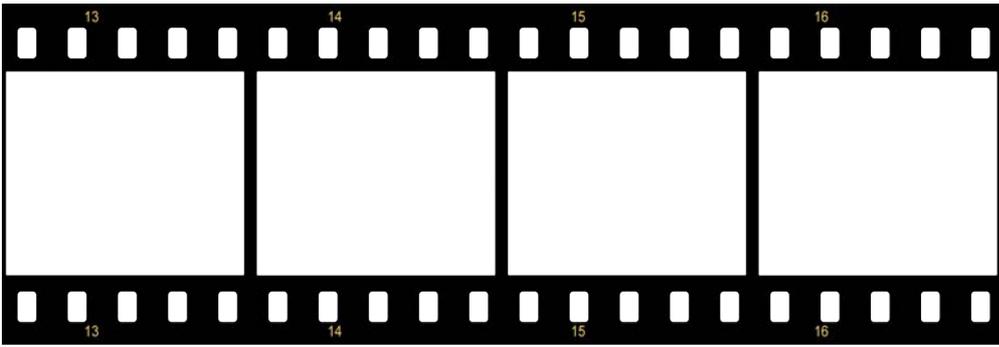
Të gjitha këto u përdorën si metoda për të delegitimuar regjimin e vjetër por edhe për të trembur personat lesbike, gay, biseksuale dhe transgjimore në Libi.

Sipas Khaleed, pas revolucionit, personat LGBT kanë nisur të takohen përmes rrjeteve sociale, kjo edhe sepse në vend nuk ka bare, lokale ose mjedise takimi. Frika më e madhe e personave LGBT në Libi është zbulimi i identitetit të tyre seksual dhe të rënit pre e thashethemeve.

Shqetësimi kryesr për Khaleed, mbetet deklarata e liderit të qeverisë në tranzicion, i cili Tetorin e kaluar tha se ligji i sharias (ligje që mbështeten në parimet e islamit) do të frymëzojnë kushtetutën e ardhshme të Libisë. Deri tani duket se nuk ka asnjë rrezik për jetën e personave LGBT por duhet punuar për të hequr ligjet anti-gay të vëna në fuqi nga Gadafi.

Një tjetër frikë, shoqërohet nga debatet e ditës, midis grupeve që mbështesin një Libi liberale dhe sekulare dhe atyre që mbështesin islamit dhe traditën. Ndodh shpesh që në debatet e politikës të përdoret homoseksualiteti për ti trembur njerëzit nga sekularizmi dhe laiciteti i shtetit.

Në këtë kuptim, Khaleed mbetet realist ashtu si pjesa më e madhe e personave LGBT në Libi të cilët nuk presin ndonjë përmirësim të situatës së tyre në të ardhmen e afërt. Ndër të tjera Khaleed thotë: “ne nuk ënderrojmë për parada apo për të treguar dashurinë tonë në mjedise publike. Kjo do të kërkojë ndryshime shumë të mëdha dhe një shoqëri civile të qëndrueshme të cilën ne vetëm sa kemi nisur ta ndërtojmë. Ne nuk po kërkojmë për hënën, ajo çka duam është më shumë respekt për privatësinë tonë dhe ligje që nuk na dënojnë për shkak të orientimit tonë seksual.”

Filmi me tematikë gay nga Serbia sukses në Berlin

23 Shkurt 2012 - Filmi **Gay rom-com "The Parade"** është shndërruar tashmë në një hit nëpër vende të ndryshme të Ballkanit edhe pse jo të gjithë e kanë pëlqyer atë. Rregjizorit serb i ka kushtuar disa xhama makine te thyera.

Filmi komedi, i cili rrëfen historinë e një çifti gay teksa përpiqet të organizojë një paradë në Beograd, ka patur këtë javë shfaqjen e tij në Festivalin e Filmit të Berlinit, pas sensacionit që krijoi në vendin e origjinës, Serbi.

Në rajonin tonë, ku homofobia vazhdon të jetë e fortë dhe grupet e ekstremistëve të djathtë kanë ushtruar dhunë nëpër festivale dhe aktivitete LGBT ishte një nga më të parët në Serbi gjatë vitit 2011, duke tërhequr një audiencë prej 300.000 shikuesish.

Më shumë se 200.000 shikues e kanë parë në Bosnje, Kroaci, Slloveni, Maqedoni dhe Mal të Zi. Mesa duket pas shikimit të filmit sjellja ndaj çështjes së paradave gay ka ndryshuar mjaft në këto vende.

Këto, sipas rregjizorit serb Srdjan Dragojevic, tregojnë se ka hapa pozitivë, sidomos për një nga rajonet më homofobike të Europës. Kur lajmi për filmin e Dragojevic u bë publik, grupe ultra-nacionaliste kërkuan bojkotimin e tij dhe sulmuan disa herë makinën e rregjizorit.

Prej atëherë, sipas organizatës serbe Gay Straight Alliance, filmi ka ngjallur një debat të gjatë në shoqërinë serbe. Sipas përfaqësuesit të grupit, Lazar Pavlovic, njerëzit në Serbi dinë shumë pak për personat LGBT, për jetët dhe problemet e tyre.

Parada e parë gay e organizuar në Beograd në vitin 2001 u prish nga grupe huliganësh. Në vitin 2010, një paradë gay u mbrojt nga policia e qytetit, por përplasjet mes tyre dhe huliganëve shkaktuan rreth 150 të plagosur.

Vitin e shkuar, parada e Beogradit u anulua për shkak të problemeve të sigurisë.

Sipas Pavlovic, filmi ka bërë që njerëzit të nisin të mendojnë për të drejtat e personave LGBT. "Gjatë muajve të fundit, ndodh shpesh të dëgjosh njerëzit që flasin për filmin dhe për këtë temë, teksa ecin në rrugë, kur janë në kafene apo në autobuzë" tha ai.

Në planin afatgjatë, "Thë parade" pritet të sjellë disa ndryshime pozitive për shoqërinë serbe.

FILMI

Filmi, “The parade” rrëfen historinë e çiftit gay, Mirko dhe Radmilo, teksa përpigën të organizojnë një paradë gay në Beograd. Ata ftojnë një veteran lufte për të mbrojtur paradën i cili fton miqtë e tij të vjetër dhe ish-kundërshtarë nga vende të ndryshme të ish-Jugosllavisë për ta ndihmuar: një kroat, një boshnjak musliman dhe një shqiptar nga Kosova.

Historia, shndërohet shpejt në një komedi e cila bazohet në stereotipet dhe paragjykimet e trashëguara të popujve që përbënin ish-Jugosllavinë ndërkohë që protagonistin gay i filmit nget një makinë rozë.

Ish-luftëtari kroat, ndërkohë, punon në një bar të mbushur me postera të gjeneralit kroat Ante Gotovina, i cili shihet si hero në vendin e tij, edhe pse gjykata e kombeve të bashkuara e ka dënuar për krime lufte.

Filmi u prit shumë mirë edhe nga media serbe. E përditshmja Blic vlerësoi “humorin, gjuhën e rrugës dhe lojën me paragjykimet”.

Pavarësisht humorit dhe stilit të çlirët filmi nuk shmang problemet serioze dhe të vërtetat e hidhura ndërkohë që një nga protagonistët përfundon i vranë në fund të filmit.

Për Pavlovic, “fundi tragjik portretizon realitetin e komunitetit LGBT në Serbi. Për mua dhe të tjerë persona gay, ai moment nuk ishte shokues, por jam shumë i sigurtë që kishte më shumë efekt për audiencën serbe dhe atë të rajonit.”

Rregjizori Dragojeviç tha se e bëri filmin për të edukuar publikun por që nuk kërkonte të thyente tabute. Sipas tij “filmi thotë një të vërtetë të thjeshtë; që personat gay janë si gjithë të tjerët dhe kjo është diçka që e kuptoi edhe audienca.”

Gjithsesi, filmi u konsiderua kontroversial në momentin kur Dragojeviç organizoi shfaqje të filmit në shkollë çka bëri që media ta akuzonte si indoktrinues.

“Ajo ishte rradha kur Serbia intolerante dhe homofobike fitoi” tha ai “por në planin afatgjatë ne do të fitojmë.”

Ekskursion me vajzat dhe djemtë e komunitetit në Dajt

EVENTE

Ditën e shtunë, ndërkohë që një pjesë e stafit të Ambasadës PINK ishin duke dhënë leksion pranë Fakultetit të Shkencave

Sociale, një grup vajzash dhe djemsh të komunitetit, me organizimin e PINK u nisën për një ekskursion në malin e Dajtit.

Ditës së mrekullueshme me diell, djemtë dhe vajzat e grupit i shtuan edhe deborën e malit të Dajtit. Pas shëtitjes dhe lojrave me dëborë, pjesëmarrësit nisën një diskutim shumë interesant pranë njërit prej lokaleve të zonës ku folën për aktivizmin dhe luftën për të drejtat e komunitetit LGBT.

Ajo që komuniteti thekson dhe kërkon është rritja e udhëtimeve dhe shëtitjeve në zona dhe provinca të ndryshme të Shqipërisë ashtu si edhe organizimi i aktiviteteve jashtë Shqipërisë, duke vënë theksin tek paradat e ndryshme. Ndërsa duke folur për çështjet e aktivizmit LGBT grupi tregoi se ka ende shumë punë për të bërë dhe se arritja e të drejtave do të jetë një proces i gjatë.

PINK e falenderon të gjithë grupin për pjesëmarrje në ekskursion dhe uron sa më shpejt për një tjetër udhëtim ose ekskursion të bukur.

Paragjykime dhe Fakte mbi personat LGB

KURIOZITETE

Kjo tabelë, e cila paraqet stereotipet dhe paragjykimet e ushtruara rëndom ndaj personave LGB, jep përgjigje shumë të qarta të cilat hedhin poshtë konceptet e gabuara të trashëguara në shoqëri.

Paragjykimet më të zakonshme

Homoseksualiteti është sëmundje.

Homoseksualiteti është anormalitet, një çrregullim i personalitetit.

Përgjigje

Organizata Botërore e Shëndetësisë gjykoj para 20 vjetësh se homoseksualiteti nuk është sëmundje.

Studimet e shumta mjekësore dhe shkencore vërtetojnë se homoseksualiteti është një variant natyral i sjelljes njerëzore.

“Pavarësisht stereotipeve të forta që i portretizojnë personat lesbike, gei, biseksuale si njerëz me shqetësime, kërkimet shkencore dhe klinike të kryera ndër dekada i kanë shtyrë organizatat mendore dhe shëndetësore të vendit tonë të arrijë në përfundimin se këto orientime përfaqësojnë forma më se normale të sjelljes njerëzore.” (Shoqata Amerikane e Psikologjisë)

Homoseksualiteti është imoralitet

Ky është një këndvështrim subjektiv i mbështetur në dogma fetare. Kjo nuk mund të shërbejë si arsye për të kufizuar të drejtat e të tjerëve, në një shoqëri demokratike.

Homoseksualiteti po rritet si fenomen

Numri i personave lesbike, gei dhe biseksualë nuk është në rritje. Ata thjesht po bëhen më të dukshëm në shoqëri.

Sipas qeverisë britanike 5-7% e popullsisë së atij vendi janë lesbike, gei ose biseksualë. Më dobësimin e diskriminimit, shumë njerëz janë më të hapur për orientimin e tyre seksual, duke dhënë përshtypjen e gabuar se numrat po rriten.

Homoseksualiteti po e përkeqëson krizën demografike dhe kërcënon të ardhmen e kombit.

Të fajësosh një komunitet të vogël për shkak të problemeve demografike është jo-logjike dhe shërben vetëm për të shpërqëndruar njerëzit nga problemet e vërteta.

Nuk ka asnjë lidhje midis mbështetjes për të drejtat e komunitetit lesbik, gei dhe biseksual dhe problemeve demografike. Në fakt, vendet nordike, që janë edhe më të suksesshme në zgjidhjen e problemeve demografike, ofrojnë një mbështetje të madhe në mbrojtjen e personave lesbike, gei dhe biseksualë, ndërkohë vendet që kanë qenë me shtypëse ndaj këtij komuniteti vuajnë edhe problemet më të mëdha.

Njohja ligjore e çifteve të të njëjtës gjini përbën rrezik për familjen tradicionale.

Të lejosh martesat mes çifteve të të njëjtës gjini, nuk influencon apo cënon vendimin e personave heteroseksualë për tu martuar apo patur fëmijë.

“Familja tradicionale” (pra ajo e përbërë nga një burrë, grua dhe fëmijë) ka pësuar rënie në shumë vende europiane sepse shumë çifte heteroseksuale zgjedhin të mos martohen, të divorcohen dhe sepse shumë çifte heteroseksuale vendosin të mos bëjnë fëmijë. Të lejosh çiftet e gjinisë së njëjtë të martohen do ndikojë në këtë trend vetëm në lidhje me uljen në numër të martesave të shtirura të cilat shumë lesbike dhe gei i bëjnë për ti shpëtuar opinionit. Nuk duhet të harrojmë se shumë shpesh këto martesë përfundojnë në divorce të dhimbshme.

Propaganda mund ti konvertojë të rinjtë në homoseksualë.

Nuk ka asnjë fakt që të mbështesë këtë këndvështrim.

Nëse 1600 vite persekutimesh dhe përndjekjesh – përfshi këtu dënimin me vdekje, burgosjen, diskriminimin dhe përjashtimin shoqëror nuk kanë arritur të “konvertojnë” personat homoseksualë në heteroseksualë, atëherë dhënia e informacionit për homoseksualitetin me siguri që nuk do ketë asnjë ndikim në orientimin seksual të personave heteroseksualë, pavarësisht moshës së tyre.

Homoseksualët janë rrezik për fëmijët

Personat lesbike, gei dhe biseksualë mund të përbëjnë kërcënim për fëmijët po aq sa mund të përbëjnë edhe personat heteroseksualë.

Akademia Amerikane e Psikiatrisë për Fëmijët dhe Adoleshentët ka vërejtur se nuk ka asnjë fakt që të vërtetojë se personat lesbike dhe gei përbëjnë ndonjë rrezik për zhvillimin e fëmijëve dhe adoleshentëve dhe ka dënuar çdo diskriminim të ushtruar ndaj personave lesbike dhe gei në rastet kur ata kanë aplikuar në pozicione pune që ofrojnë shërbime dhe trajtime për fëmijët dhe adoleshentët (shkolla, spitale etj).

PINK është shtëpia jote.

Këtu Ambasador je ti!

Për më shumë, ju lutem na kontaktoni në:

PINK/EMBASSY/LGBT PRO SHQIPERI

info@pinkembassy.al

Tel: +355 4 22 65 741

www.pinkembassy.al

